

HUMANISTYKA ARCHITEKTONICZNA PROGRAM STUDIÓW PODYPLOMOWYCH 2024/2025

dr inż. arch. Krystyna Ilmurzyńska

Między architekturą a urbanistyką. Przekształcanie przestrzeni dla potrzeb życia

Celem realizowanym w ramach przedmiotu jest analiza roli budowania w relacji do życia przyrodniczego i ludzkiego w mieście. Wykłady będą refleksją nad budowaniem z perspektywy urbanistyczno-architektonicznej, opartą na dwóch założeniach: życie obejmuje zarówno aspekty przyrodnicze, jak i ludzkie oraz kulturowe, a przekształcanie przestrzeni ma charakter ciągły – od detalu, przez dom, po miasto. Podczas zajęć zajmiemy się rolą budowania w życiu miasta oraz perspektywą urbanistyczno-architektoniczną w kontekście życia społecznego i przyrodniczego. Omówimy relacje między budynkiem a miastem, a także kontrasty i możliwości jedności między techniką a naturą, konsumpcją i produkcją w środowisku miejskim. Poruszymy także takie zagadnienia jak różnica między projektem a planem oraz miastem i osiedlem. Przedmiot pozwoli zrozumieć wzajemne powiązania między architekturą i urbanistyką a codziennym życiem w miastach i osiedlach.

dr hab. Jacek Kaczmarek

Miejskie przestrzenie literatury i tańca

Celem przedmiotu będzie zapoznanie słuchaczy/ek z teoretycznymi, metodycznymi, praktycznymi aspektami organizacji miejskiej przestrzeni kultury. W proponowanych kontekstach poznawczych zostaną przedstawione zagadnienia dotyczące przestrzeni literatury i tańca. Istotną kwestią realizowanych zagadnień będzie przygotowanie słuchaczy/ek do rozmienienia różnorodnych form wykorzystania zjawisk literackich i tanecznych do zarządzania przestrzenią kultury w zmiennych uwarunkowaniach geograficznych i społecznych. Literatura i taniec zostaną zaprezentowane podczas wykładów problemowych (uzupełnionych dyskusją) jako forma dialogu, jako sposób wyrażania ekspresji emocjonalnych. Problemy metodyczne obejmą analizę miejsc, w których kształtowały się i rozwijały zmienne formy literatury i tańca. W pierwszych wykładach zostaną omówione kwestie autentyczności przestrzeni i jej doświadczania przez indywidualnego wędrowca. Zostaną ukazane możliwości poznawcze itinerariów. W dalszej kolejności będą odkrywane przestrzenie literatury w Łodzi, Dublinie, Hawanie, Lizbonie. W ostatnim akordzie spotkań wybrzmi tango argentyńskie, które będzie kanwą do rozważań o miejskich przestrzeniach tańca. W podsumowaniu zajęć spróbujemy określić zjawisko miejskiej rekreacji zrównoważonej.

dr hab. Andrzej Leśniak

Czytanie tekstów architektów

Zajęcia będą poświęcone najważniejszym tekstom architektów XX i XXI wieku. Eseje Le Corbusiera czy Rema Koolhaasa nie są tylko dodatkiem do twórczości projektowej: to kluczowe dzieła kształtujące nowoczesną i ponowoczesną świadomość kulturową, niezbędne do zrozumienia współczesności. Celem zajęć jest pokazanie, że humaniści mogą się bardzo wiele nauczyć od piszących architektów, a architekci wiele zyskują dzięki pisaniu i intelektualnemu zaangażowaniu w rzeczywistość.

dr hab. Mikołaj Madurowicz

Ciągłość miasta

Zajęcia dotyczą problematyki szeroko pojmowanej dynamiki przestrzeni miejskiej w różnych skalach czasowych (tysiąclecie, stulecie, dekada) w ujęciu lokalnym, regionalnym i kontynentalnym (na przykładach z różnych stron świata). Szczególna uwaga zostanie poświęcona kategoriom ciągłości, nieciągłości i zerwania funkcjonowania miasta w kilku wymiarach (m.in. czasowym, przestrzennym, organizacyjnym), uwarunkowaniom ciągłości i przesłankom zerwania konstytucji miejskiej, jak również metodom badania ciągłości miasta. Tematykę zajęć osadzono w kontekście historii, geografii, urbanistyki, architektury, socjologii oraz archeologii.

Początkowa część zajęć ma charakter wykładowy (wtedy przybliżone zostaną podstawowe kwestie i wykładnie związane z miastem i ciągłością, czasem, przestrzenią i kulturą), druga część utrzymana jest w trybie rozmowy – czyli konwersatoryjnym (wtedy treść merytoryczna poddana zostaje interpretacji i dyskusji), trzecia część zaś – plenerowa – zrealizowana będzie w otwartej przestrzeni miejskiej Warszawy (wtedy analizowane uprzednio treści merytoryczne i metodologiczne zyskają wymiar quasi-praktyczny).

dr hab. Mieczysław Miazga

Psychospołeczne aspekty gospodarowania przestrzenią

Cykl wykładów, których problematyka będzie się koncentrowała wokół następujących zagadnień:

Doświadczenie przez człowieka fizycznego otoczenia w rozmaitych warunkach społeczno-kulturowych. Zachowania ludzkie dotyczące przestrzeni jak jej poznawanie, użytkowanie, planowanie, kształtowanie, a także przeżywanie, wartościowanie i wreszcie – przyswajanie, czyli tworzenie sobie miejsc, mających szczególne, nadane im przez ludzi znaczenie, dających im poczucie tożsamości, stabilności, niewzruszoności.

Krótko omówione zostaną zagadnienia percepcji i kształtowania otoczenia, piękna i funkcjonalności oraz ładu przestrzennego w jego różnych aspektach, a także społeczno-przestrzenne wizje przyszłości (od utopii starożytnych po koncepcje współczesne).

Na tak przygotowanej podbudowie poruszone zostaną problemy praktyki planistycznej w ich aspekcie psychospołecznym. Wykazana będzie konieczność oraz możliwości i ograniczenia empirycznego rozpoznania rzeczywistości społecznej przed podjęciem prac planistycznych i rozstrzygnięć przestrzennych. Omówione zostaną bezpośrednie i pośrednie korzyści płynące z uspołecznienia procesów decyzyjnych oraz partycypacji mieszkańców w planowaniu użytkowanej przez nich przestrzeni.

dr Krzysztof Mordyński

Symbolika architektury

Do najważniejszych czynników kształtujących architekturę należą potrzeby użytkowników, możliwości konstrukcyjne, dostępność materiałów czy uwarunkowania prawne. Ale nie tylko. Wygląd domów, pałaców, świątyń czy gmachów publicznych był także celowo formułowanym komunikatem o potędze władców, wartościach społecznych, odniesieniach kulturowych i postrzeganiu piękna. Architektura może być postrzegana jako kod, który odwołuje się do wiedzy i doświadczenia odbiorcy, ale także do jego intuicji.

Podczas zajęć uczestnicy poznają różne poziomy tego kodu. Forma budynku kształtowana jest za pomocą środków kompozycji architektonicznej, które wywołują u odbiorcy naturalne wrażenia: stabilności, dynamiki, złożoności i wiele innych. Są to bardzo podstawowe odczucia, które nie wymagają rozbudowanej wiedzy ani znajomości kontekstu kultury, ale powstają naturalnie. Równocześnie w architekturze bardzo wyraźnie zaznaczył się kierunek nawiązań kulturowych: do dawnych epok, do innych cywilizacji, a nawet literatury.

Zajęcia będą miały formę konwersatorium łączonego z wykładem. Na podstawie tekstów źródłowych oraz zdjęć budynków i detali architektonicznych uczestnicy poznają, przedyskutują i utrwalą wiedzę z zakresu symboliki architektury.

prof. dr hab. Ryszard Nycz

Nowa Humanistyka

Nazwa różnorodnych współczesnych orientacji badawczych, rozwijających się w ostatnim ćwierćwieczu (choć o indywidualnie starszej genealogii), a zainicjowanych w dużej mierze w ramach studiów literackich i kulturowych. W odróżnieniu od nowoczesnej tradycji strzegącej autonomii humanistycznych dyscyplin, wyróżniającą strategią działania tych orientacji jest podejmowanie problematyki wynikającej z ich osadzenia w sieci relacji z „zewnętrznym” światem: wobec społecznej niesprawiedliwości i przemocowej polityki tożsamości, nauk ścisłych i przyrody, technologii i sztuki. Orientacje te – takie jak studia postkolonialne, kobiece i LGBT, afektywne, przestrzenne, temporalne i pamięciowe, nowomediałne, performatywne, o niepełnosprawnych, ekokrytyczne, o zwierzętach; takie jak humanistyka indygeniczna, cyfrowa i środowiskowa... – prowadzą badania w oparciu o własne koncepcje teoretyczne i metodologiczne przynosząc wyniki pomnażające istotnie naszą wiedzę i odsłaniające wiele dotąd niedostrzegalnych (a czasem świadomie tłumionych) stron ludzkiego doświadczenia rzeczywistości. Proponowany kurs wprowadza w specyfikę oraz w ważniejsze odmiany nowohumanistycznych orientacji badawczych.

arch. inż. Michał Owadowicz

Ku filozofii miasta. Wykłady o dobrym mieście

Po 40 latach od wydania Good City Form Kevina Lyncha opowiem o normatywnej teorii formy miasta z pozycji dobrych współczesnych praktyk urbanistycznych. Teoria zbudowana na podstawie obserwacji antropologicznych będzie uzasadniona przykładami wybranych miast historycznych i pokazana w kontekstach kulturowych i politycznych. Analizy najlepszych sąsiedztw i dzielnic europejskich miast budowanych obecnie i zbudowanych w okresie "nowoczesności" w pomogą zrozumieć ich kształty od strony biologicznej, społecznej i ekonomicznej jakościowej.

Autor postara się odpowiedzieć na najważniejsze pytania dotyczące lepszej przyszłości miast w horyzoncie 20 lat. Czym jest miasto w swojej fizycznej postaci? Jak wartości kształtują przestrzeń? Z jakich elementów powinno być budowane dobre miasto? Jakie narzędzia

polityczne zastosować? Jakie praktyki pomagają miastu? Jak współtworzyć przestrzenie dobra wspólnego?

dr hab. Włodzimierz Pessel

Infrastruktura i ukryte wymiary miasta w perspektywie kulturoznawczej

Cykl złożony z trzech wykładów, których celem jest ukazanie znaczenia ukrytego wymiaru miasta, w trzech znaczeniach, na różnych przykładach z różnych epok i przestrzeni geograficznych. Pierwszy (Narodziny nowoczesnej kultury sanitarnej w Warszawie. Perspektywa "antropologii nieczystości") dotyczy instalacji podziemnych jako wehikułu przemian modernizacyjnych. Drugi (Kanał, port, miasto. Przypadek Elbląga i tzw. Przekopu Mierzei Wiślanej) odtworzenia utraconych tradycji i funkcji miejskich dzięki inwestycji hydroinżynierskiej. Natomiast trzeci (Miasto po skandynawsku. Konteksty kulturowe, osiągnięcia, problemy) przykład w procesie planowania budynków i rozbudowy miast odsłania przestrzenny język kultury obcej wraz z właściwym jej światem norm i wartości.

dr hab. Igor Piotrowski

Studia miejskie - antropologia komunikacji

Uczestnicy zajęć przyjrzą się różnorodnym dziełom, zarówno tekstom należącym do dyskursu naukowego, jak i utworom literackim czy filmom o różnorodnym charakterze, jako propozycji badania przestrzeni miejskiej. Najważniejszym jej wymiarem jest przynależność do sfery międzyludzkiej komunikacji, rozumianej możliwie szeroko. Zapis praktyk poruszania się i patrzenia jest w nich równie często próbą uchwycenia współczesności co interpretacji przeszłości danego miejsca. Istotne będzie także zaproszenie do konfrontacji z samowiedzą uczestników zajęć. Przedmiotem uwagi będzie zatem to, co związane z „pracą oczu” i ciała użytkownika przestrzeni miejskiej, czyli jej interpretatora. Sednem zajęć będzie więc także dosłowne przespacerowanie, przejechanie czy przebiegnięcie tej problematyki. Nieodłącznym elementem będą zatem spacerunki miejskie na zadany temat i w wybranej przez uczestników okolicy.

dr Cezary Rosiński

Zasoby i narzędzia cyfrowe a dane humanistyczne i przestrzenne (zajęcia warsztatowe)

1. Architektura informacji

Omówione zostaną zagadnienia powstawania oraz przetwarzania danych (także danych humanistycznych i przestrzennych) oraz metadanych. Zaadresowana zostanie m.in. rola modelowania danych w komunikacji i badaniach cyfrowych a formaty i interoperacyjność, trwałość i dostępność treści cyfrowych ze szczególnym uwzględnieniem stałych identyfikatorów (Persistent Identifiers) oraz słownictwo kontrolowane w kontekście widoczności i znajdowalności danych.

2. Zasoby cyfrowe

Przybliżenie technik efektywnego wyszukiwania informacji w bazach danych i serwisach typu discovery (np. katalog Biblioteki Narodowej, [European Literary Bibliography](#)). Omówione zostaną strategie przeszukiwania internetowych bibliotek cyfrowych i katalogów bibliotecznych z wykorzystaniem interfejsów graficznych i programistycznych oraz dobre praktyki tworzenia takich zasobów zgodne z FAIR data i korzystające ze struktur Linked Open Data.

3. Narzędzia

Zapoznanie się z narzędziami cyfrowymi, które umożliwiają zarządzanie i porządkowanie zasobów, np. [OpenRefine](#). Zaprezentowany zostanie także System Informacji Geograficznej (GIS). Uczestnicy i uczestniczki otrzymają dokumenty w technologii Jupyter Notebook do

samodzielnego uruchomienia kodu w języku Python w celu identyfikacji nazw własnych w serwisach wzorcowych ([VIAF](#), [Wikidata](#), [Geonames](#)).

dr Andrzej Skalimowski

Architektura, historia i polityka. Wzajemne zależności

Tematem zajęć będzie ukazanie wzajemnych zależności i uwarunkowań determinujących relacje zachodzące na styku projektowania, akceptowania i realizacji projektów architektonicznych w perspektywie XX-wiecznych wydarzeń historycznych.

prof. dr hab. arch. Bolesław Stelmach

Wybrane aspekty fenomenologii projektowania

Wykład poświęcony zjawiskom składającym się na proces twórczy architekta. Przedmiotem namysłu będą zarówno kwestie fizycznej natury obiektów, jak i wymiaru mentalnego – skojarzeń, doznań, emocji uruchamianych pod wpływem kontaktu człowieka z obiektem, fakturą, charakterem miejsca a tym samym zagadnienie związków przeszłości z przyszłością. Wybrane zagadnienia, które stanowią niezbywalne elementy uczestnictwa w przestrzeni zostaną omówione w odniesieniu do konkretnych realizacji Autora.

dr hab. Justyna Tabaszewska

Studia środowiskowe i ekokrytyka wobec architektury

Przedmiotem zainteresowania ekokrytyki oraz studiów środowiskowych jest szeroko rozumiane fizyczne środowisko człowieka. Wprawdzie w początkach rozwojów tych kierunków badawczych główny nacisk kładziony był na relacje człowieka z naturą, niemniej obecnie architekturę traktuje się jako integralną część ludzkiego środowiska (Bate, 2000; Buell, 2005). Celem planowanych zajęć będzie prześledzenie relacji między poszczególnymi koncepcjami z zakresu teorii architektury oraz ekokrytyki i próba odpowiedzi na pytania: 1) jak architektura wpływa na współczesne definiowanie środowiska?; 2) jak zmiany w postrzeganiu relacji między człowiekiem a środowiskiem oddziałują na rozumienie funkcji architektury?

Architektura jako medium pamięci zbiorowej

Pamięć zbiorowa to rozpropagowane w ostatnich pięćdziesięciu latach określenie wskazujące, że poza indywidualną pamięcią jednostek istnieją również ponadindywidualne ramy pamięci (Halbwachs, 1925; Assmann, 1992; Assmann A., 2011). Zbiorowe ramy pamięci kształtowane są przez różne media pamięci, w tym – architekturę (Nora, 1996). Kategoria „miejsc pamięci”, która zostanie przeanalizowana w ramach zajęć, pozwala dostrzec, jaki wpływ wywierają konkretne budynki, pomniki, czy inne typy organizacji przestrzeni na pamięć zbiorową. Ważnym aspektem kursu będzie pokazanie, że wpływ architektury na ramy pamięci nie ma charakteru wolicjonalnego: istotne funkcje w kształtowaniu pamięci zbiorowej pełnią również te obiekty, które nie były projektowane w związku z żadną konkretną polityką historyczną.

prof. dr hab. Wojciech Tomasik

Śladem foksali (O przestrzeni i czasie wytworzonych przez kolej)

Celem cyklu będzie pokazanie, jak w geografii miasta i okolic wpisały się wielkie procesy kształtujące kulturę – od pocz. XIX w. po czasy nam współczesne. Wyprawa „śladem foksali” tropić będzie trzy ważne nurty kulturowe, zrodzone w XIX w. Najważniejszy z nich to rewolucja w transporcie, pociągająca za sobą modernizację (standaryzację) czasu i przestrzeni. Drugim nurtem odpowiadającym za powstanie instytucji foksali były nowoczesne formy pracy (tayloryzm) i wzrost znaczenia czasu wolnego (mającego służyć podniesieniu efektywności pracy). Dopełniał te dwa procesy gwałtowny rozwój wiedzy medycznej oraz upowszechnianie

się higieny (codziennych praktyk służących utrzymaniu i wzmocnieniu zdrowia). Cykl ma prezentować foksal jako instytucję historyczną, znakomicie dokumentującą rysy epoki nowoczesności. „Śmierć” foksali (która także znajdzie się w polu mojej uwagi) posłuży do zobrazowania przemian kulturowych, jakie wniósł nowy środek transportu, tj. samochód.

dr Paweł Wespiński

Mapa jako narzędzie w warsztacie badacza

Jeśli przedmiotem naszych dociekań jest przestrzeń z jej wymiarami, ale też z rozlicznymi, a może nieskończenie licznymi cechami, to doskonałym narzędziem badawczym wydaje się mapa. I to zarówno narzędziem stosowanym na poziomie poznania, jak też na poziomie prezentacji wyników badań. Z mapą, za sprawą mapy, dzięki mapie namysł nad obiektami, zjawiskami, procesami posadowionymi w przestrzeni przybiera cech izomorficznych – wszak sposób komunikacji o owych obiektach, zjawiskach, procesach a także relacjach zachodzących między nimi odbywa się poprzez konstrukty informacyjne podobnych do swoich przestrzennych desygnatów.

W zajęciach pierwszym punktem odniesienia będzie miasto, najczęściej Warszawa. Poznawane i dyskutowane narzędzie – mapa nie będzie zatem wyabstrahowane z rzeczywistości, z realnej przestrzeni, z konkretnych miejsc, zdarzeń, relacji, rozwiązań. Bohaterkami będą konkretne mapy obrazujące konkretne wyimki z przestrzeni miast, konkretnego miasta. Treści wykładowe i konwersatoryjne zajęć oprą się na rozmowie z mapą, by móc wykorzystać ją warsztatowo w prowadzonych badaniach. Zajęcia w dużej mierze skoncentrują się na zrozumieniu mapy, jej istoty a dalej – na tłumaczeniu na język mapy tego co przestrzenne, co znajduje się, co dzieje się, co łączy się i co odnosi się do przestrzeni oraz na tłumaczeniu z języka mapy... A mapa, jak mawiał prof. Andrzej Makowski, jest niezbywalna.

Nazewnictwo miejskie

Nazywanie miejsc jest, jak się wydaje czynnością konieczną. Zarówno wtedy, gdy opowiadamy o miejscu o nieznanym nam nazwie, gdy stosujemy nazwę potoczną, znaną tylko w mowie jak też korzystamy z nazwy oficjalnej albo przynajmniej utrwalonej w piśmie – miejsce naszego zainteresowania tak czy inaczej nazywamy. Jak pisała prof. Kwiryna Handke *Miejsce jest udomowioną częścią przestrzeni, którą człowiek (...) zawłaszczył, a tym samym przeciwstawił je pozostałej przestrzeni*. Jednym ze sposobów owego zawłaszczenia miejsca jest jego nazwanie – to jest moja nazwa mojego miejsca.

Zajęcia prowadzone będą z dwóch perspektyw. Pierwszą będzie perspektywa badawcza, gdzie główną domeną będzie namysł geograficzny i geograficzno-historyczny nad nazwami miejskimi. Druga perspektywa to perspektywa praktyczna, oparta na wieloletnim doświadczeniu ekspercko-urzędowym w nazywaniu elementów przestrzeni miejskiej. Zderzenie obu perspektyw, oprócz aspektu poznawczego dać może walor aplikacyjny w kontekście różnorodnego zaangażowania w nazywanie miasta.

dr hab. inż. arch., prof. PW Anna Wierzbicka

Cykl wykładów, których tematem przewodnim będzie rola zrównoważonej przestrzeni miejskiej w kontekście ekologii. Będą obejmować zarówno zagadnienia związane ze współczesnym miastem, jak i kwestie dotyczące narracji, pamięci oraz semantyki miasta.

Część 1: Współczesne Miasta i Zrównoważony Rozwój

1. Problemy współczesnych miast europejskich w odniesieniu do problemów związanych z zrównoważonym rozwojem

- Omówienie wyzwań, takich jak zanieczyszczenie powietrza, korki, brak zieleni oraz wpływ zmian klimatycznych.

- Analiza polityk miejskich i strategii mających na celu zwiększenie zrównoważonego rozwoju.
2. Miasto w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, 15-minutowe miejsca, wyspy ciepłe, bufora

- Koncepcja "15-minutowego miasta", gdzie wszystkie niezbędne usługi i udogodnienia są dostępne w promieniu 15 minut od zamieszkania.

- Problematyka wysp ciepłych i ich wpływu na klimat miejski.

- Rola buforów, takich jak zielone przestrzenie, w poprawie jakości życia mieszkańców.

3. Miasto jako przestrzeń partycypacji

- Znaczenie zaangażowania mieszkańców w procesy decyzyjne dotyczące rozwoju miasta.

- Przykłady inicjatyw partycypacyjnych i ich wpływ na zrównoważony rozwój.

Część 2: Narracja, Pamięć i Semantyka Miasta

4. Miasto jako język kultury - narracja miasta. Rola semantyki w przestrzeni

- Analiza, jak przestrzeń miejska opowiada historię poprzez swoje struktury, architekturę i symbole.

- Znaczenie semantyki, czyli znaczeń przypisywanych różnym elementom przestrzeni miejskiej, w kształtowaniu tożsamości miasta.

5. Symbolika przestrzeni miejskiej - rola sacrum w kształtowaniu tożsamości miejskiej

- Badanie roli miejsc sakralnych, pomników i innych symbolicznych przestrzeni w tworzeniu poczucia wspólnoty i tożsamości miejskiej.

- Przykłady z różnych miast, które pokazują, jak sacrum wpływa na strukturę i funkcjonowanie przestrzeni miejskiej.

6. Miejsca pamięci i przestrzeń sztuki jako elementy aktywizujące mieszkańców

- Znaczenie miejsc pamięci, takich jak pomniki, muzea i inne przestrzenie upamiętniające ważne wydarzenia, w budowaniu więzi społecznych.

- Rola sztuki publicznej i projektów artystycznych w aktywizacji mieszkańców oraz wprowadzeniu świeżej dynamiki do przestrzeni miejskiej.

Element Spajający: Rola Zrównoważonej Przestrzeni w Kontekście Ekologii,

Przez wszystkie wykłady przewija się temat zrównoważonej przestrzeni miejskiej, która jest kluczowa nie tylko pod względem ochrony środowiska, ale także w budowaniu bardziej zintegrowanych, angażujących i żywotnych społeczności.

dr Aleksandra Wójtowicz

Transdyscyplinarność jako kolejny etap integracji wiedzy - przypadek „miejsc trudnych”

Tematem wykładu jest spojrzenie na zjawisko multi- inter- i transdyscyplinarności traktowanych jako kolejne etapy integracji wiedzy a także na związane z tym kwestie słownika pojęć, warsztatu i metod badawczych oraz modeli myślowych przynależnych do różnych dyscyplin zajmujących się analizą i przekształcaniem przestrzeni. Tym same zajęcia mają także charakter wprowadzający do koncepcji programowej przyjętej dla studiów Humanistyka architektoniczna. Przedmiotem zainteresowania będzie także sprawa pozytywnego aspektu badań zamawianych stojącego w opozycji do zagrożeń utowarowienia wiedzy a także model postępowania badawczego dedykowanego „miejscom trudnym”, czyli miejscom nastrożającym trudności decyzyjnych z powodu wpisanego w nie ładunku historycznego, politycznego i symbolicznego (studium przypadku).

Literaturoznawstwo architektoniczne

W ramach zajęć zostaną omówione różne metody literaturoznawczych badań nad przestrzenią – od tradycyjnych ujęć przez geokrytykę Bertranda Westphala, poświęconą literackim reprezentacjom przestrzeni rzeczywistej, po literaturoznawstwo architektoniczne (ścieżka badawcza w ramach humanistyki zaangażowanej, oferująca wyniki badań literaturoznawczych

architektom i grupom zarządzającym przestrzenią). Akcent zostanie przesunięty w stronę pokazania przedstawicielom innych dyscyplin jak „myślenie literackie” i odczytywanie relacji przestrzeń-społeczeństwo przez pryzmat zapisów tekstowych może wzbogacić myślenie o przestrzeni poddawanej analizie i przekształceniu. Ważny elementem analiz stanowić będzie zagadnienie afektywności przestrzeni.